

2 pCt., de skulle svare, ere nu mere iøjnefaldende end i tidligere Tid, fordi Skatteprocenten er forhøjet betydeligt overalt i Landet. Det opgives saaledes, at den Gang de 2 pCt. blev fastslaaede, havde man Skatteprocenter fra $1\frac{3}{4}$ til $5\frac{1}{2}$ pCt., medens man ikke overdriber meget, naar man siger, at Skatteprocenten siden den Tid gennemsnitligt er fordoblet. Naar dertil kommer, hvad der allerede er anført, at de militære Lønninger ogsaa ere forbedrede betydeligt, er det naturligt, at det Spørgsmaal opstaar, om det ikke er rigtigt og formaalstjenligt at forandre dette Forhold. Jeg fik det Indtryk, at man ogsaa i Udvalget var ret enig om, at nogen Forandring maatte der ske, men jeg skal ikke udtale mig om, i hvor stor Udstrækning Udvalget vil blive enig om at foreslaa en saadan. Det maa Udvalget stille Forslag om. Blandt de Spørgsmaal, man stillede, var ogsaa Spørgsmaalet om, hvordan Skatteprocenten er paa de forskellige Garnisonssteder. Den kan være uhyre forskellig. I saa Henseende maa det i første Linie afgøres, om man skal tage Hensyn til dette Forhold, naar de militære forflyttes fra et Garnisonssted, hvor Skatteprocenten er lav, til et andet, hvor den er meget høj. Jeg for mit Vedkommende imødeser en ret velvillig Behandling af det Spørgsmaal og haaber, at selv om det ikke lykkes at gennemføre Sagen i det Omfang, Lovforslaget foreslaar, nemlig at stryge denne Bestemmelse om 2 pCt., man dog vil komme til et rimeligt Resultat angaaende den nævnte Skatteprocent. Jeg skal ellers ikke komme ind paa en nærmere Omtale af Lovforslaget, men anbefale, at det fremmes hurtigst muligt og tages under velvilligste Behandling.

Zahle: Den ærede foregaaende Taler var i Fjor Formand for det Begravelsesudvalg, der behandlede dette Lovforslag. Det ærede Medlem benægtede den Gang overfor mig under en Debat, at det var et Begravelsesudvalg, men det viste sig alligevel, at Samlingen løb til Ende, uden at der blev afgivet nogen Betænkning fra dette Udvalg. Nu i Aar ønsker det ærede Medlem Sagen ikke alene velvilligt behandlet, men behandlet saa hurtigt som muligt. Det er en forandret Tone overfor dette Lovforslag fra i Fjor til i Aar, som glæder mig. Men det overrasker mig ikke, thi dette Lovforslag er i Sandhed af en saadan Beskaffenhed, at det er ganske umuligt i Længden at modsætte sig dets Gennemførelse. Naar vi alle faa større og større Skattepaalæg for

de militære Foranstaltningers Skyld, er det da ganske urimeligt at undtage Officererne som en Klasse af Befolkningen, der ikke skal svare Skat i samme Omfang som vi andre. Ganske vist er der ikke Tale om Statsskat, men om kommunal Skat, men paa den anden Side maatte man dog, hvis man var Officer og Patriot, melde sig selv og sige: Ingen skal betale Skatter fremfor os, der tjene i Militæretaten. Det er mig ganske uforstaaeligt, at der fra Militæretatens Side gøres Indvendinger mod at betale Skat i samme Omfang som den civile Befolkning. Jeg haaber, at det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), der selv er Officer, vil rejse sig her i Salen i Aar — han gjorde det ikke i Fjor — og sige de Ord: Vi Officerer kræve det som en Ret for os at være beskattede ligesom Statens og Kommunens andre Borgere og Skatteydere. Det ærede Medlem fra Frederiksværk er undertiden meget lyrisk i sine Udtalelser her i Tinget. Han er ikke bange for stærkt at slaa paa de patriotiske Streng og fremhæve Militærets Nødvendighed og store Nytte for Landet. Han har ogsaa været med til at arbejde for i høj Grad forøgede Bevillinger til Militærvæsenet. Jeg tvivler ikke om, at hans patriotiske Sindelag ogsaa nu efter nærmere Overvejelse vil give sig Udslag derigennem, at han rejser sig og siger: Vi Officerer kræve som vor Ret at blive beskattede ligesom Statens og Kommunens andre Borgere. Det er ganske urimeligt, at Officererne skulle unddrage sig den kommunale Skattepligt nu, naar en hel Del af Garnisonerne bliver forflyttet til andre Byer, hvor Kommunerne faa store Udgifter i Anledning af den nye Indkvartering. Det bliver dog et alt for grelt Forhold, at de kommunale Skatter stige maaske med flere Procent i de Kommuner, der nu faa ny Indkvartering, og at det saa bliver den civile Befolkning alene, der skal bære denne forøgede Skattebyrde, medens derimod Officererne vedblivende ikke skulle betale mere end højst 2 pCt. i Kommuneskat. Jeg tror, at det er en Stilling, som slet ikke kan opretholdes, og det forekommer mig ikke, at der er noget som helst tvivlsomt Spørgsmaal i denne Affære.

Det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Ingvar Jensen) synes at have den Mening, at man kunde gaa en Mellemvej med Hensyn til dette Spørgsmaal. Den højtærede Forsvarsminister omtalte den gamle Bondeven I. A. Hansen — den højtærede Forsvarsminister har altid en eller anden at give Skylden, i Dag var det den gamle Bondeven I. A. Hansen, som skulde